

TILL FISKERIOMRÅDENA, JUSTITIEMINISTERIETS TOLKNING AV HUR SPRÅKLAGEN TILLÄMPAS I FISKERIOMRÅDENAS VERKSAMHET

Fiskeriområdet är en offentlighetsrättslig förening som måste följa språklagen i sin verksamhet då det sköter ett offentligt förvaltningsuppdrag.

Vad är ett offentligt förvaltningsuppdrag? De av fiskeriområdets uppgifter som räknas upp i lag om fiske 24 § är alla offentliga förvaltningsuppdrag, med undantag av de uppgifter vattenägaren överfört på fiskeriområdet (RP 192/2014, sid 45).

1. TILLÄMPNING AV SPRÅKLAGEN PÅ FISKERIOMRÅDEN

Justitieministeriet utgår i sin utredning från att fiskeriområdets funktionärs eller organmedlems skyldighet i enlighet med språklagen definieras av fiskeriområdets språkliga ställning, för språklagen utgår från att det är myndigheters, inte individuella tjänstemäns, skyldighet att följa språklagen.

Enligt justitieministeriet definierar fiskeriområdets språkliga ställning fiskeriområdets språkliga skyldigheter.

2. FISKERIOMRÅDENAS SPRÅKLIGA STÄLLNING

Enligt språklagen 6 § indelas myndigheter i enspråkiga och tvåspråkiga myndigheter.

Tvåspråkigt fiskeriområde

De fiskeriområden till vilka hör tvåspråkiga kommuner, eller ens delar av tvåspråkiga kommuner, tillämpas enligt Justitieministeriet de bestämmelser som gäller tvåspråkiga myndigheter, då man i fiskeriområdet sköter offentliga förvaltningsuppdrag (det vill säga uppgifter i enlighet med lag om fiske 24 §), till exempel gör upp nyttjande- och vårdplan eller informerar om nyttjande- och vård av fiskresurserna.

Fiskeriområdet måste i sin kommunikation till allmänheten använda bägge inhemska språken då kommunikationen gäller offentliga förvaltningsuppdrag. Språklagen omfattar all kommunikation oberoende av mediatyp eller -kanal. Till exempel fiskeriområdets kommunikation via Facebook och Instagram, samt fiskeriområdets nätsidor, måste vara på bägge inhemska då kommunikationen gäller offentliga förvaltningsuppdrag. Alla pressmeddelanden måste likaså vara på bägge språken då kommunikationen gäller offentliga förvaltningsuppdrag.

Längre utredningar och beslut, så som nyttjande- och vårdplanen, behöver inte översättas i sin helhet, utan det räcker att man på det andra språket gör ett kortare sammandrag. Observera också att även om utgångsläget är att man inte behöver översätta exempelvis protokoll, så måste man på begäran avgiftsfritt ge en officiell översättning av ett beslut, om beslutet berör den ifrågavarande personens rätt, fördel eller skyldighet – på så sätt tryggas personens rätt att få beslutet på sitt modersmål och vid behov söka ändring till beslutet.

Enspråkigt fiskeriområde

Från språklagens förarbete kan härledas att man i statsförvaltningen med enspråkig myndighet avser en statlig myndighet, inom vars verksamhetsområde det endast finns enspråkiga kommuner. Om det till fiskeriområdet hör delar av en tvåspråkig kommun, är fiskeriområdet inte enspråkigt, utan tvåspråkigt.

3. SPRÅK SOM ANVÄNDS FÖR DOKUMENT OCH PROTOKOLL

I fiskeriområden till vilket det hör tvåspråkiga kommuner, eller delar av tvåspråkiga kommuner:

- I kommunikation riktad till allmänheten måste man använda finska och svenska då kommunikationen gäller offentliga förvaltningsuppgifter
- Meddelanden, kungörelser och anslag samt annan information till allmänheten ska finnas på finska och svenska då kommunikationen gäller offentliga förvaltningsuppgifter
- Utredningar, beslut eller andra liknande texter som utarbetats behöver inte översättas som sådana. Fiskeriområdet ska dock se till att både den finskspråkiga och den svenskspråkiga befolkningens behov av information tillgodoses.

3.1.1 NYTTJANDE- OCH VÅRDPLANEN

Nyttjande- och vårdplanen är ett så centralt dokument för de personer som hör till fiskeriområdet, och innehåller relevant information för individen, att man i de tvåspråkiga kommuner som hör till fiskeriområdet måste informera om planen på finska och svenska.

Lagen förpliktar inte att översätta planen som sådan, utan fiskeriområdet kan informera om planen i kortare form på det andra språket. Det är ändå på fiskeriområdets ansvar att sörja för att både finsk- och svenskspråkiga får den relevanta informationen gällande nyttjande- och vårdplanen på sitt eget modersmål.

3.1.2 MÖTSDOKUMENT

Språklagen förpliktar inte fiskeriområdet att uppgöra alla sina mötesdokument på bägge inhemska språken, fastän det skulle höra tvåspråkiga kommuner eller delar av kommuner till området. Fiskeriområdet måste ändå beakta bestämmelserna om information i språklagen 32 § och sörja att både den finskspråkiga och den svenskspråkiga befolkningens behov av information tillgodoses och eventuellt om så efterfrågas, låta översätta mötesdokument.

3.1.3 GRATIS ÖVERSÄTTNING PÅ BEGÄRAN

Om fiskeriområdets dokument (nyttjande- och vårdplan eller protokoll) innehåller beslut för vilka kan göras omprövningsbegäran och vidare överklagas till förvaltningsdomstolen, tillämpas språklagens 12 § om handläggningsspråket i förvaltningsärenden. Då är det alltså inte enbart fråga om information i enlighet med språklagens 32 §, utan ett sådant beslut eller annat dokument, på vilket man tillämpar språklagens 20 § om rätt att få översättning av expeditioner och andra handlingar. Den här paragrafen stadgar att har en stämningsansökan, en dom, ett beslut, ett protokoll eller någon annan handling skrivits på ett annat än någon av parternas språk, ska en statlig myndighet och en tvåspråkig kommunal myndighet på begäran ge parten en avgiftsfri officiell översättning av dessa handlingar till den del de gäller partens rätt, fördel eller skyldighet. om inte något annat följer av paragrafens 2 moment.